

af det, det nu er. Dette troer jeg ingenlunde kan gaae an, medmindre — saa kunde jeg maaskee til Nød gaae ind derpaa — man først vilde etablere Lighed og tage Næringskatten bort, saa at alle Indvaanere tilsammen kom til at bære denne Byrde, forsaavidt Communen maatte behøve det. Jeg har saameget mere Haab om, at man her i Thinget vil gaae ind paa denne Anskuelse, som der, da Loven om Næringskatten i Kjøbenhavn var for, paa en ganske enkelt Undtagelse nær, syntes at være Genstemmighed for, at et Skatteobject som Næringskatten paa ingen Maade skulde og burde bibeholdes. Det maa dog være indlysende for Enhver, at naar to Mænd i en Commune have lige store Indtægter og altsaa, hvis man rammer dem lige, begge maae betale ligestor Skat til Communen, saa er der en meget stor Ubillighed tilføede, naar den Ene af disse, fordi han har sin Indtægt igjennem Næringskatten, skal give en Extraskat, der maaskee er lige saa stor som den, han allerede betaler efter Formue og Leilighed. Smidlertid kan denne Beskatning dog for Dieblirket have Noget for sig i vore Provindskjøbstæder, hvor der er knyttet en særlig Rettighed til Borgerstabsbrevet og denne Skatteydelse; men naar man nu tager den største Deel af Riketten bort og lader Byrden blive tilbage, ja, mine Herrer, jeg vil ikke sige det er uretfærdigt, men det forekommer mig dog, at vi i høi Grad gjøre Uret, naar vi gif ind derpaa. Nu kunde man vistnok være berettiget til at spørge mig, hvorledes jeg da kunde gaae ind paa Halvdeelsinddelingen; men det skal jeg ganske simpelt besvare derhen, at det kunde jeg, fordi, naar man deelte Bølgene i to Classer, saaledes at der var lige Mange i hver, saa vilde omtrent samtlige de nuværende Bølgere, samtlige nuværende Borgere og Næringskathedende, komme i den høiestbesatte Halvdeel, og saa blev Uretten mindre. Jeg har saalidt som Noget imod, at man gjør virkelige Fremmskridt i liberal Retning, og jeg ønsker enhver af mine Medborgere i Kjøbstæderne, enten han har sit Erhverv paa den ene eller anden Maade, den samme Ret, som de nuværende Næringsdrivende have; men jeg for mit Vedkommende kan aldrig gaae ind paa, at man lader Byrderne blive staaende paa samme Tid, som man tager Rettighederne bort.

Man siger, mine Herrer, at der er en stor Trang til en saadan Lov; ja, der er en stor Humanitetstrang, en stor Billighedstrang dertil, men en virkelig praktisk Trang er der ikke dertil. Dersom der her i Thinget virkelig forelaae Rister over de Medlemmer, der triubtom i Landet ere valgte til Borgerrepræsentanter, saa vilde man ganske bestemt finde, at det i Reglen har været de meest formuende, de meest anseete Mænd i Kjøbstæderne, som ere blevne valgte til Borgerrepræsentanter; det hører virkelig nu til Sjældenhederne, at de lavere Besattede kunne sætte mere end een eller to af deres igjennem, og sjældent er det, at de gjøre det (Fis her: De lavere Besattede ere ikke valgbare!). Deri tager den ærede Rigsbogsmand feil, de lavere Besattede ere valgbare igjennem Næringskatten, jeg troer, at jeg har fremstillet Forholdet klart nok; der er her ikke Tale om de lavere Besattede, som ikke betale Næringskat, de ere hverken Bølgere eller valgbare, enten de saa ere høit eller lavt besatte. Naar man nu ikke kan eftervise, at der er en saadan virkelig Trang til en Reform af den Natur og paa den Maade, som den her foresligger, saa vil jeg meget tilraade det ærede Thing, idet det stemmer mod denne Lov, at søge denne Reform udsat, indtil man har et bedre Materiale at gaae ud fra end det, der her har været tilføede, og indtil man ret kommer til at indsee, at man ikke skal tage Rettighederne bort og lade Byrderne blive tilbage.

S. Jørgensen: En communal Valglov, som skulde give de Næringsdrivende en saa bestemt Forret, at den skulde saagodt som udelukke enhver anden Kjøbstadborgers Ret, kunde jeg ikke synes om. Den ærede Ordfører omtalte, at der i Udvalget havde været stillet et andet Forslag, hvorom der muligviis kunde være opnaaet en Overenskomst, hvis jeg ikke havde svigtet Overenskomsten; men jeg maa dog her til svare, at jeg troer, at den ærede Ordførers Huskommelse maaskee har svigtet ham noget i dette Stykke. Jeg vil foreløbigt bemærke, at jeg, ligestrax da jeg kom ind i dette Fællesudvalg og hørte de forskjellige Udtalelser fra Medlemmernes Side, fik det bestemte Indtryk, at den ærede Ordfører i Grunden ikke var tilbøjelig til no-